

РУСКИ НОВИНІ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВІ

Входаа најдоа градаа. — Предплатна за рок 10 дни, вр-
юю рока 30 дни. За Америку к други краї 2 золоти роки.

Предплату и працівники земи до Радиції и Україні треба поси-
дана на адресу "Руски Новини" Панчеворскі (Югославія).

Учме це од културнейших народох.

Инак нашю же наших лібодох, наї-
далох и околиях. Вони, таи тих наї-
зелей таких, котри че тих скривали, ско-
мези собу, неспоромуми и сиринки,
таки віхто о них не знал, котрим же але кед придає на твор іх важливі націо-
нальності: таки шлебодоумни бенеди, бо нали погреє — теди сушики як єдн-
ак то гваря: слични сиринки та јмудуб, зложни.

Чи и вони хотіли при таких баламуту
робити у русинів народзе у Югославії?

Охобам о тим далей, бо нацю про-
бінки подво чехаю, да и о них пише-
ю, бу о іншім, вінозатра, не знаю чим.

Я зинею югославським Русином и
читам же: прецо зме не зложна в не-
зареме ще о своїм? Чи нам завиджало
їашо+сідітлійт? На часу приврено и
о би могло бути, але то пем до часу,
їа праїда вже надвіда, а потім про-
звитітіким лінгемирни пазури на фри-
ко одладно.

Як Русини мали бы зме велику шле-
оду національно-просвіту у нашим
тесстію Югославії.

Але до видзиме? Маме уж надхід па-
них учених лібодох, почамии од Преосві-
тиці и учених священікох, професо-
рох, адвокатох, судійох, лікарох, учи-
льох, інженерох, новтарушох, писарох,
інженерох, майстрох и іскусних газдох
— як питам ще: хто же у тим істини и
омата, да наш русин народ своїх ру-
ких чиновникіох, учительох, школи... ма-
лош школовані и способни дзені бу-
ло че по живеце, а вам других почи-
мо. Чи то не лем на літній лезюги
чиза?

На Немцох шинки насто «цикніє»
чича, а чи би зме ще дацио и од ніх,
с и нашо отцове не могли научин, як:
1. ор. злоти?

На іншіє нет красши приклад злож-
хости як Немци. Тераз недавно з нова-
сахали свою національну свідомості при-
ласаю у Сарской країні. Под цілідним
змом були 15 роки. Не хиновал ані
чича, ані трожби — шинки Немци до
шного глядзяи за спою нашыро.

То исте бачиме и медзи нашими
шыдами, з котрима живеме у істых ва-

то не ассимістичне и стоянне май-
дунане. То нам доказаю наша прешівіц
и терапівість.

Така в наша матка Україна, дзе іад
35 міліонами Русинох пашуто и поби-
нашу крев 400 якіз, як вождове най-
важкого нададе є Європы.

Ци зас того пінкото не муміне же
и ми научині скопії свідомості и за-
сюю нацю и виру вине у злобі як са-
ча песь бүц??

Хто нам виновати, чи не ми сами,
кед зме пешнени укізац че своїю лю-
бівім и за своїю и жертвованісі сцеме?

(Конец).

Д. Б.

Причта о покресценю Русинох.

Вредносц літопися за историю.

Спомнуга российски професор Е. Голу-
бински пишет так: „Но неумілій доли в него-
риця заставляється сказати, что повість
єта не заключається въ себѣ ничего истини-
наго, что она есть поздній вымысел
и при томъ даже вымыселъ, по всей вѣ-
роятности, не русскій, а греческій“
(стор. 106.).

„Слѣдовательно, повторяемъ, — изъ рѣ-
чи, которая слагается въ повѣсти въ уста
говоряющихъ въ ліць, суть ни чиное,
какъ простой поздній вымыселъ са-
мого літописца“ (стор. 112.).

„И таіе, повторляемъ, дѣло вевозможное,
чтобы Владимира выбирать вѣру и для этого
исосласть пословъ къ пародіямъ“ (стор. 118.).

„Объ особенномъ київськимъ усердії
поздніхъ Грекоў чи воне не имѣть
сідѣній“ (стор. 119.) „для Грекоў бывъ исся-
интересъ видѣть наше синія єдиновѣрціи и
людьми себѣ позиціоніма въ церковномъ
отповіді“ (hid.).

Старий руски писателк од літопися и на
приклад митрополаг Нестріон въ лічах Яков
и Нестор Печерски юч не знато о тих
греческих посідініях и о приєтию христіан-
ства (православнага) зас Цариграду (Правосла-
віе. Енциклопедія VI. 143, V. 846). Прето
проф. Голубянка добре гуторя: „Кед бы па-

стокли факти — наїперше приход вісляніго
до Владимира од народох, а пец вого обране-
но во православие християнство паказаніемъ
тих посідініяхъ либо греческих місіонерахъ —
то би тоді спікатель (Іванко, Нестор Печер-
ський и Яков) жиція би були леві и даць чи-
весці о тимъ. Но пінкоти троє не лем же вінъ
не бенісую о тимъ, але напроти, того яко-
даю анац, же тое діло вінъ юсовіло, а то
віт же Владивір одредил врівці христи-
янству сам од себе, без жадного и нічітого
посредника, участія або почида“. (Історія
руської Церкви I. 120.). И на нове твердзані:
же „отсюда совершенно необхідно сказаувать
то заключеніе, что фантъ посолства вовсе не
существовалъ и что оно есть якто інше, какъ
вымиселъ (відумка) самого літописца“.

Каждому тераз жуці будяко як слухо,
же причта о покресценю са Владимира и при-
єтию християнській віри на русій земі, ест
люм одна причта, хотіла нема відєт предносци
за историю. Ю відумал якіш Грек-православ-
ец, чо жи вельмі рози во тимъ, якъ бы на той
способъ пінкоти анатат греческій історіи и ві-
відомо право командират зас совістю и віру
руського народу.

Бандуринская легенда.

Причта, котру пінкота О. Бандура напи-
саніа греческим языком а разніку ще од

ЗІЙСЕНА ПРЕДПЛАТА „РУС. НОВИНОХ“.

Хто залізци предплату на „Руски Новини“ до 15. фебруара того року за 1935. роки в предох, плаці наместо 60 д.
ДЛЯ Д.

Претв шинци понаглядце такої предплату умнажиць. Редакція.

пересуване упітожоване приватного магазину, пляшти (одніжані) пістматих як гладініх вояжкох, спальовано як виселіли насилства над жительством. Такі насилства зробили би і другі народи, кед таї бул воспітани і такі поаберади на війську, як були Немци.

(Далей буде)

Нови Сад.

Основане Грекокатолицької Читали. — В неділю 20. януара зібрали ще вирок новосадських Русинів до своєї буївської школи, виника країнів упіорені сали грекокатолицького общинства, на перше зібрання собрания своєї посвідченої Читали і просвітного дружтва. Вельми радосць виналаша ще на ційціх лідочах. З тутої радості була зімака яким радосцю, кед зме пред 15 років у Новим Саду діяли основані Русько-Просвітного Дружтва і кед зме пред 11 років дочікали верше число своїх членів „Руских Новинок“. Уж тоді два факти зробили Нови Сад славним за все Русинів. Але по цьому славі і вешчані надії не вони глави ченців і пречеки хмари, іскунство, котре однажды даскальі членів братів або нашого гарада до цього. Ганьбели ще вони своїх худобя, ганьбети ще же нас у Н. Саду таї мало вист. селяни були велики, надули ще вже коло листами. Думали, же у цілім найду венеції, найду багатство, чесні, і достали «ссд». Поляки писали що вони, бубновали к розгінівіді італійському підлегу, хто охолив своє. А нам ще ширко таргали, бо знаємо, як то ченці були далеки від своєго, бо зме пред їх тихих видели підліти, братів, котрі ще дали живець.

І коло нас облетівали, приходили до наших домів, ніскали нам под ноги скопу „просвіту“, обесцівали... але має вже баржей баржей збігали до громади. Наша громада росла я росла. Кажда, котра осетел у своїх жілех руску кров видія, же жу при нас місто. Видзели зме, же це жупанко організована. Помали зме помалки ала зато ажено, були зме, же пред тими стоя відьма будучноса, пам'ятівки цілі: вичас неспе і спас руского народу.

Красне ще число нас виборало: Понад 100 хлопів я жінок, старих, корсітів Русинів, ришили да ступім до великої боротьби Христової жадиню: „Да всі відіно будуть“.

Собрание отворіло наш напоцець Преч. Павич зос ізясним словом покойному любому нашому Краю Александру. Величали його велики заслуги за наш малки курдані парод. Спомнули позашлу епізоду Края Александра або покойний каноном Храниловичем. Кед напоцек. Края пришол до Н. Саду теди то покойець Хранилович перши приїхав у мену варону, Войводини я Русинів. Края Александер ще интересував за нашо обставини як я за наші землі живот. Видзел теди свої ідеї: єдинство державне я народне, а праця я вирська, виникла ще, синскул ваноцюні Храниловичу руку я повед: „Будучності я заща!“ Затим спомнули його незабудівські пам'яті Крижковіх 1933. року, кед бул а Б. В. Краюць у Загребу. Теди ще хуло затримал у капелі катедральні я відоміческим двору я интересував ще за нашо обставини. Прето була я розуміла велика жалюцьшина нас, кед зме Його споділа. И прето ми спанду любов, которую зму зу скопу Владиславу мали („Слава Му!“) преноніжне на Його сина Й. В. Края Петра II. (грохже „Живо!“). Шашки ставаю я після церкви гимну.

Потім виногради напоцець Павич историю нашої школи, которую збудувал сам народ извоноцем Храниловичем, котра за 35

роки бул наш парох у Новим Саду. На місце де стояла пошкоджена здійнявала піс мала хінічка, у котрій була перва наша церковна школа, котру створили велики наш учитель Петро Поянк („Слава Му!“).

Приходили їх мотиви, котрі вдавали основателью при основавши Читали. Два су сповіді причини: перва то замісце комунізма як безвірия под маску якістю „правильної просвіти“, а друга причини су атакії одної сепаратистичної струї, потре, сце нас у мею „слов'яністю“ спровіти пекінськими Славянами, якими сами, а що найбільшістю, лови піс служба недоученів та погубенівши нашіна синами, які були мали велики успіхи. Дауга ше скривали за „культуру“ як „просвіту“, а тарах указали своє право власні, — робя за одступом од нашої віри. Понече їх новики тераз вину лікі о меню віри зато жупанко и ми разу Читалию поставили як моцем вирським темею, як була вона була наймоцнішою обрана пред шкільним керівництвом,

Шкільна присутнія громко поздравили слова свого пароха я відповіли: „Я Русин був...“. Приходили їх на читані вправах, котрі прочитали панчитель Йоаким Олеар. Всі це відішло на якірник Одбора. Біберані відведені полу піно, полу тайник гласаньом уж від присутніх західянці. До одбору вибрали:

П. Вуйла Александер, предсідатель; П. Шайтош Петро, поділделінитель; П. Олеар Йоаким, секретар; П. Гардя Габір, касир; П. Матвій Янко, бібліотекар.

Ін. Вічай Василь, я Михаїк Янко підпорядди, я до ревізійного одбору: ин. Колесер Александер ст., Лакор Навло я Чікамар Матро.

За оверене записника вибрали: Віктор Осіїф, Сібрівський Янко я Павлович Янко.

Кед бул результат гласанія виборів: п. Буйла поділековав у мену нового одбору на указаній чесці я шинці присутні громко здягливали „Многа жіта“ я „Вікілія Просвіта я Нового Саду“.

По завершенні обранню шинці ще країні розміни, я новий Одбор пренізає управу од привременного одбору.

Наша читальня отворила колишнім членам Русину я грекокатолику, відпоручного живота, котрі добреї відь, своїх чува я браї, я цудес коштую.

І. М.

Стари Вербас.

Вибор нового Церковного Одбору. — У Вербансі уж даний від було од народу виборного я од церк. власен постордаского церковного одбору. — Того року по допущенню Віросповідці. Владимири біркмана іглабодія вибранка я церковни одбор, котрі ще оформила зос таїним гласиньом я по прямих кандидатів листах З. Н., як потрій вибрали до церковного одбору тих чесні членки парохів: Садонтай Ілько, Сєреди Денич, Сакач Еміл, Засоринський Дюра мі., Барна Янко, Молнар Йонін. До резервія вибрали: Планчак Іакін, Йовля Михаїк, Влада Скубев я Янко Барна.

Вибранка у найбільшим шире окончилась я на здівовільство шинців присутніх я ювініє вірше вірше, як підле не має таке право, як у своїй власній грекокатолицькій рускій церкви.

Новому церк. одбору жичине якога жіта!

**СТАРИ ДЛУЖНІЦІ
ПОСИЛАЦЕ ПРЕДПЛАТУ!****НАР. СКУПШТИНА РОЗПУЩЕНА.
Нови виборанки.**

Країновське Намесництво виділо указ, з котрим розмінує територію Народну Скупщтину я на 5. мая одріздзує виборанки за нову Народну Скупщтину. Виборанки ще оконча по території західної вибору о вибору народних поспіанікох.

Нови сенатори.

В неділю 3. фебруара були виборанки єдиній половині сенаторів. У Савській бановині вибрали були сенаторе фабрикант Петро Теслич я Dr. Осіп Немец. У Дунайській бановині вибрали: Предсідатель влади п. Б. Батич, Михаїк Маріянович, були сенатор як адміністратор зос Познанську я були сенатор як економ зос Суботиця Антон Видикович.

Премешка у одинадцять дністри.

Відда премешка території закон о розділенні земледілів так, як ще узлати кипати предпоступок до 15. септембра того року. Змінени тиї кипати я таї банкож маю земледілів плаці 4½%, я приватним способом лише 1%. То не вредоза за Гіспітанську Штедновіцу я за земледілів кооперативи. За кооперативи остана ділять 6½% кипатох. — Банкож у Війводині послали вибори представку, у котрій ще виявили проци таї нової Уредби, бо говоря, як на той спосіб ще помікає таї законодавців я позмерніх дужків.

Бюджет Дунайської Бановини.

Предлаг буджета Дунайської бановини за 1935/36. року виновни 124 мільйони я округло 15 мільйони менш од германського буджету. Бановинська прирівняння зменшене я таї на 15 як 10%.

Немира на београдським універзитету.

В пяток 1. фебруара студенти-комуністи направили на београдським універзитету велики демонстрації. Вони ще набіркадіралі уздовіно універзитета я не спустили цікого пушка. Ректор універзитета Dr. дісан муніцел заполони поліцію, я були вимінних студентів я універзитету укріз. Позицій було строго забрано, употреблено оружия. Єден студент бул забити, єден ранити я рівно було в даскелью поліції. Іще ще не віна, як забив таого студента (можебуц я самі комуністи).

